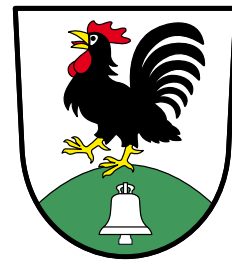

KIKIRIKÝ

Lucie Srbová
Pražení kávy srdcem:
příběh Coffee Crack

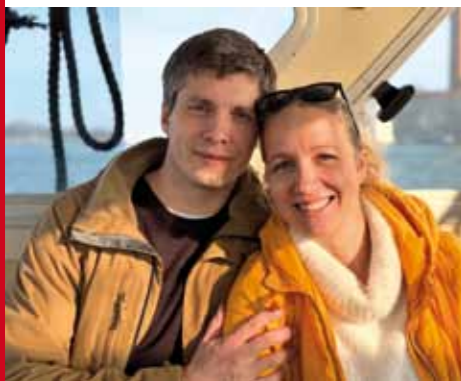
str. 2

Martin Jaroš
Kluk se světlem
v srdci

str. 10

Retropárty
Taneční večer v rytmu
osmdesátých let

str. 16–17

Lucie Srbová:

Pražení kávy srdcem: příběh Coffee Crack

Káva pro nás nikdy nebyla jen obyčejný nápoj. Je to vůně čerstvě připraveného šálku, chvíle klidu i každodenní rituál, který dokáže zpomalit uspěchaný den. Za značkou Coffee Crack stojí nadšení pro kávu, poctivý přístup a chuť vytvářet něco skutečného.

První myšlenka na vlastní pražení kávy byla nápadem mého manžela a od začátku to byla naše společná cesta, která vznikla už dávno předtím, než jsme se do toho skutečně pustili. Jenže pracovní povinnosti, stavba domu i narození první dcery naše plány na čas odsunuly. Přesto jsme se kávy nevzdali. Postupně jsme sbírali informace, kupovali knihy o kávě, jejím pražení i přípravě a absolvovali kurzy ve Škole kávy v Praze.

Až v roce 2016 jsme se rozhodli, že do toho opravdu půjdeme. První pokusy byly různé, ale postupně jsme si

našli vlastní cestu a způsob, jak kávu připravit co nejlépe. Pražení kávy je fascinující proces – každé zrnko během něj mění vůni, barvu i chuťový charakter. Právě tehdy vznikají jemné ovocné tóny, čokoládová chuť nebo příjemná sladkost, které následně cítíme v šálku.

V naší nabídce najdete především arabicu, která je mezi zákazníky nejoblíbenější díky své jemnější chuti, příjemné kyselosti a bohatému aroma. Snažíme se držet dva až tři

druhy kávy, které nakupujeme prostřednictvím zprostředkovatelů. Robustu jsme měli v nabídce také, ale zájem o ni nebyl tak velký.

Čerstvě pražená káva

Kávu pražím převážně na objednávku, a právě díky tomu mohu nabídnout skutečně čerstvě praženou. Každá objednávka pro mě znamená nový proces, novou vůni a další možnost předat zákazníkům něco, co vzniklo s péčí.

Pražení kávy je především můj koníček a velká záliba, které se věnuji ve svém volném čase vedle běžného zaměstnání. Největší radost mám ve chvíli, kdy zákazníkům káva chutná a rádi se vracejí.

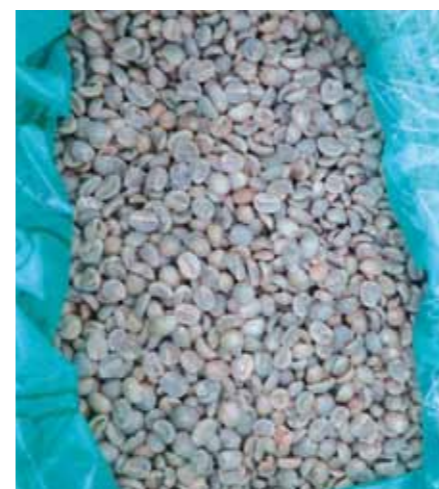

Když se z kávy stane radost

Coffee Crack pro mě není jen o samotné kávě. Je to o chvílích, kdy se během pražení prostor naplní vůní čerstvých zrn, o radosti z povedeného šálku i o pocitu, že člověk vytváří něco poctivého.

Blízký je mi citát Alberta Camuse: „Skutečná velkorysost vůči budoucnosti spočívá v tom, dát všechno přítomnosti.“ A právě to se snažím dělat i při pražení kávy – věnovat pozornost každému detailu, každé várce i každému šálku.

Od prvních nejistých pokusů jsme ušli dlouhou cestu, ale jedno zůstává stejné – nadšení pro kávu a chuť dělat věci poctivě. Život však někdy přinese i těžké chvíle. Po nečekané smrti manžela jsem na pražení kávy zůstala sama. Přesto v něm pokračuji dál se stejnou láskou a respektem k řemeslu. A pokud díky našemu šálku někdo alespoň na chvíli zpomalí a vychutná si ten okamžik, pak to celé má smysl. – Is ■

Sloupek starostky

Poslední příspěvek

Dnes čtete můj poslední příspěvek do Sloupku starostky. Po mnoha letech, přesně po šesti volebních obdobích, tj. po 24 letech, tedy skoro po čtvrt století, jsem se rozhodla, že je na čase přenechat funkci starostky mladším zastupitelům.

Dnes má mládež ve všem zelenou. Já si přesto nemohu stěžovat. V mé profesi starostky obce jsem nikdy nebyla nikým upozadována před mladšími. Pocítila jsem však, že i když člověk koná v dobré víře, nemusí to tak jini cítit. To je zkušenost vycházející z výroku mladé občanky naší obce, která

■ O úklid obce se v zimě v létě starají Ivan Dvořáček a Alena Škodová.

■ Altány na Kozinci mají střechu a jsou hotové

mi sdělila, že „jsem žába, která sedí na prameni“. Mám v povaze neházet kritiku za hlavu a nějakou dobu jsem přemýšlela, co tím příslovím mělo být prakticky řečeno.

Po mnoha letech výkonu práce se každý dostane zákonitě do určitého pracovního stereotypu, a to může být škodlivé. Na druhou stranu letitá zkušenost 28 let práce na obecním úřadě včetně místostarostky mi přinesla jiné výhody, jako například schopnost srovnávat a mít nadhled.

V současné době nemám ambice vykonávat funkci starostky ani místostarostky obce.

Blíží se komunální volby do obecních zastupitelstev. Volby budou ve dnech 9.–10. října 2026. Už od 21. srpna se budou moci předkládat pověřenému úřadu kandidátní listiny.

Využívám tohoto místa a obracím se na občany, kteří mají skutečný zájem pro naši obec něco prospěšného udělat, dále ji rozvíjet a obohacovat život v ní, aby kandidovali do zastupitelstva obce. Neváhejte! Kandidovat může každý občan starší 18 let s trvalým pobytem v naší obci, a to každý sám za sebe, nebo můžete vytvořit Sdružení nezávislých kandidátů. V tom případě na vaši podané kandidátce bude uvedeno nejvýše 9 kandidátů.

Určitě nemusím připomínat, že nestačí pouze „chtít“ kandidovat. Abyste se mohli podílet na řízení obce, musí vás voliči, občané své obce, zvolit.

Přeji našim občanům a celé obci hodně rozvahy a správný výběr.

Jana Exnerová

Setkání občanů v důchodovém věku

Na pozvání starostky se 8. 11. 2025 sešlo asi 30 našich občanů v důchodovém věku na tradičním setkání. Sál hostince byl slavnostně vyzdoben, na stolech bledě modré ubrusy, svíčky, tácky s koláči a zákusky a také něco slaného k zakousnutí. Odpoledne zpestřily svým tanečním vystoupením ženy ze skupiny Country baby z Chlumce nad Cidlinou pod vedením L. Marešové. Nechyběla ani dobrá večeře v podobě řízku s bramborovým salátem. Bylo si o čem povídat, setkání se vydařilo.

A dovolte mi malou osobní vzpomínku. „V době mého dětství, kdy jsem navštěvovala základní školu, bývali tzv. „Důchodci“ také. Ovšem co si pamatuji, byl to vždy společenský večer s dechovkou. A my děti (většinou děvčata) školou povinné jsme recitovaly básně nebo zpívaly písně o práci, míru a přátelství na věčné časy (některé si pamatuji dodnes). Měly jsme hroznu trému a když naše pásmo skončilo, paní učitelka Danuše Kolmanová, která s námi vždy nacvičovala, si oddechla. Dostaly jsme za odměnu zákusek nebo chlebiček a pochvalu! Škemraly jsme, abychom mohly zůstat ještě chvíli a třeba si i spolu zatan-

covat (polku, valčík nebo dokonce ptačí tanec). Maximum bylo do desíti, seděly jsme způsobilně na tvrdých dřevěných lavicích, o které jsme si vždy roztrhaly silonky a byly jsme šťastné, že jsme na „Důchodcích“. Viděly jsme babičky a dědy, co vytáhli ze skříní své nejlepší šaty, jak vytáčejí v kole, ti mnohdy udření lidé, které jsme znaly z obce, najednou ožili a proměnili se. Do důchodu se tenkrát chodilo mnohem dříve než dnes, ženy podle počtu dětí, průměrně v 55 letech, muži v 60 letech.

Ale ať už dnes nebo před lety, myslím, že vždy bylo důležité, že se sešli. Takhle tradice se v naší obci stále drží a pokračuje. – jp ■

Adventní přípravy

■ ZDOBNÍ PERNÍČKŮ

V sobotu 22. 11. 2025 se ženy sešly v přísálí hostince a zdobily perníčky. Perníčků bylo upečeno celkem 526 ks (212 ks kulatých a 314 ks tvary). Zabralo to poctivé 4 hodinky zdobení asi 15 ti ženám, připravovalo se též jmelí.

■ CUKROVÍ

Mezitím se doma peče cukroví, na začátku se určí, jaký druh bude která žena péci. Ve středu 26.11.2025 se vše doneslo do hospody a tam se rozdělovalo, sáčkovalo a oceňovalo. Letos bylo nakonec v 1 sáčku, který vážil 30 dkg, 23 druhů cukroví. Sáčků jsme měly 163 ks (a vše se samozřejmě prodalo).

■ VÝROBKY

V této přípravné fázi se také shromažďují různé rukodělné výrobky, hračky a pochutiny, které se musí ocenit a rozdělit do jednotlivých stánků. Ve stáncích byly loni i vánočky a buchtičky, po kterých se doslova zaprášilo.

■ BRAMBORÁKY, ŠTRŮDL, OBČERSTVENÍ

Od časného rána v den rozsvěcení stromu se pečou bramboráky (z 80 kg brambor) a štrůdl (24 nohavic). Připravuje se horký čaj, jablečný mošt a svařák.

– jp ■

Advent s číslem devatenáct

Člověk si možná říká, jak napsat reportáž o vyšehněvicském adventu, když se zdá, že je každý rok stejný. Jenže právě v tom je jeho kouzlo – není.

Každý rok má jinou atmosféru, jiný příběh, jiné lidi, jiné počasí, jiné emoce. A přesto v sobě stále nese něco známého, co člověka znovu přitahuje na stejné místo. Každý rok je tu jiné dítě, které potřebuje pomoc. Každý rok se pro něj podaří vybrat jiná částka – a pokaždé vyšší než v roce předchozím. Letos do-

konce rekordních 100 000 korun. Číslo, které samo o sobě možná vypadá jen jako údaj, ale ve skutečnosti znamená obrovskou solidaritu a ochotu lidí pomáhat. Každý rok se také sejde jiný počet návštěvníků. Prodá se jiné množství výrobků, vypije se jiný počet hrnků punče a svařeného vína, sní se jiné množství voňavých bramboráků a domácích štrúdlů. Děti mezitím pobíhají mezi stánky, schovávají promrzlé ruce do kapes a netrpělivě čekají na chvíli, kdy budou moci vhodit svá přání

do Ježíškovy pošty. Dospělí se zastavují v hloučcích, sdělují si novinky ze života, vyprávějí si, co se během roku změnilo, a alespoň na chvíli zapomínají na každodenní starosti. Advent ve Vyšehněvicích totiž není jen kulturní akcí. Je setkáním lidí. Místem, kde se na chvíli zastaví čas. A pak je tu naše vyšehněvicská jedle. Jedle, která už devatenáctým rokem září po celý vánoční čas a stala se symbolem místního adventu stejně jako charitativní prodej. Každý rok pod ní stojí děti s rozzářenými očima, dospělí si pořizují fotografie a celá náves se v okamžiku jejího rozsvícení ponoří do zvláštního ticha a slavnostní atmosféry. Tiše si přejeme, aby naše jedle s námi vydržela další roky.

Především se ale lidé ve Vyšehněvicích scházejí kvůli něčemu, co by možná někdo nazval tradicí, jiný kouzlem a další malým zázrakem.

Kvůli andělovi. Kvůli bytosti mezi nebem a zemí, která se rok co rok objevuje nad hlavami návštěvníků a přináší své poselství. A ani ten není nikdy stejný. Stačí si vzpomenout na symboly, které nám v minulých letech přinesl. Andělskou trumpetu jako znamení božího poselství. Květy růží symbolizující čistotu a nevinnost. Třpytivé hvězdy, které zdůrazňovaly duchovní rozměr Vánoc a zároveň představovaly ochranu domova a bezpečí pro rodinu. Objevila se i Panna Marie jako připomínka té, která přivedla Ježíška na svět. Květy lilie zase symbolizovaly vzkříšení a nesmrtelnost. A především světlo. Světlo, které nám vyšehněvicový anděl přináší každý rok. Světlo symbolizující ochranu před temnotou a zlem. Vodicí světlo na životní cestě člověka. Nadějí, pokoj, očekávání i tichou radost. Právě letošní zjevení anděla bylo možná jedním z nejdramatičtějších za celou historii adventu. Slavnostní večer 29. 11. 2025 začal už v šestnáct hodin, kdy se otevřely stánky s výrobky a občerstvením. Ve vzduchu se mísila vůně smažených bramboráků, skořice, hřebíčku a horkého svařeného vína. Děti popíjely čaj, dospělí se zahřívali punčem a mezi místními tradičně probíhalo i přátelské „hodnocení“ domácích pálenek. V sedmáct hodin se slova ujaly paní Iva Tyllerová společně se starostkou obce Janou Exnerovou. Obě dámy provedly návštěvníky celým večerem a citlivě představily jednotlivé body progra-

mu. Tím nejdůležitějším byl letos Martin Jaroš, kterému patřil celý adventní večer a pro kterého se podařilo vybrat rekordní částku. Pod rozsvícenou jedlí se vyjímal slavný betlém, děti zdobily malé stromčky domácími ozdobami a adventní atmosféru doprovodil zpěv dětí z Rohovládovy Bělé. Celou náves se nesla hudba, smích i zvláštní klid, který člověk dokáže zažít snad jen v adventním čase. A pak přišel okamžik, na který všichni čekali. Anděl se zjevil. Tentokrát však nepřinesl překvapení jen svým symbolem. Největší kouzlo přišlo ve chvíli, kdy sestoupil přímo mezi lidi. Sněs se z nebe až k návštěvníkům a osobně přinesl světlo svého poselství. Zapálil svíčku, od které si pak mohli lidé připálit své vlastní svíce a odnést si světlo domů. V tu chvíli se na návesi rozhostilo téměř posvátné ticho. Každé dítě chtělo stát co nejbližší andělovi. Podívat se mu do očí. Dotknout se

jeho ruky. Na okamžik uvěřit, že se opravdu dějí zázraky. A možná právě o tom vyšehněvicový advent je. Nejen o světlech, punči nebo vánoční výzdobě. Ale o pocitu sounáležitosti. O společně stráveném čase. O ochotě pomáhat. O chvíli, kdy se lidé zastaví a jsou spolu. O naději. Buďte s námi ve Vyšehněvicích i během adventu 2026. Možná i vy spatříte našeho anděla. A třeba si sami odpovíte na otázku, jaký je to pocit, když vás navštíví bytost mezi nebem a zemí. Jaký bude ten dvacátý anděl? To zatím nevíme. Ale už teď víme jistě, že na něj budeme čekat společně.

– nč ■

Mikuláš chodil v obci

5. prosince má ve zvyku po městech a obcích chodit Mikuláš s čertem a andělem. I my jsme se opět rozhodli, že budeme chodit po vesnici a za písničku či básničku dětem rozdávat připravené dárečky. Před každým domem zazvonil zvoneček a ozvalo se řinčení řetězů. Mikuláš četl z velké knihy hříchů, andělé rozdávali pochvaly za dobré skutky, zatímco čert symbolicky strašil zlobivé děti. Navštívili jsme 17 dětí, které už doma vyhlížely, kdy k nim domů dorazíme. Všichni byli moc šikovní a my se budeme těšit na další návštěvu, která bude co-bydup. – žč ■

Martin Jaroš, kluk se světlem v srdci

Výtěžek našeho dobročinného adventního trhu byl letos věnován Martinovi Jarošovi. Dvanáctiletý chlapec z Hradce Králové, kterému byla po narození diagnostikována dětská mozková obrna a spastická diparéza (svalové napětí). Martin je na invalidním vozíku a je nevidomý.

Každoročně se ujímám funkce počítačové finanční příspěvků od návštěvníků našich dobročinných trhů. Každou kasičku vysypu a přepočítáme ji společně s ženami z jednotlivých stánků nebo od občerstvení. Pak odcházíme do hospody a za dozoru všech přítomných a s pomocí Evy Kolmanové vše znovu přepočítáme a zapíšeme. Stalo se již tradicí, že než oznámím všem konečnou sumu, přítomní mohou tipovat, kolik se ten daný rok vybralo. Tušili jsme, že to bude hodně (vliv má i počasí, počet návštěvníků i prodávaný sortiment). Konečná suma ale všechny ohromila. Před námi na stole leželo 94 700 Kč. Zpráva se rozeběhla do světa a různými dalšími cestami se k nám dostaly další peníze, které ve výsledku dělaly rovných 100 000 Kč. Nešlo nebřečet.

Dne 17. 12. 2025 jsme se tedy vydaly se starostkou obce Janou Exnerovou za Martinem Jarošem, jeho maminkou a sestrou do Hradce Králové. Předaly jsme finanční prostředky, podepsaly darovací smlouvy. Hlavně jsme ale navštívily chlapce, který nás obě ohromil svojí obrovskou energií a chutí do života. Přes svůj han-

dicap, který nám jako relativně „zdravým“ lidem připadá strašný, nadšeně ukazoval, jak se učí číst a psát Braillovým písmem. Vyprávěl, jak chodí do speciální školy, kde má svého asistenta, jak se účastní různých školních akcí. Co ho vše baví, jakou poslouchá muziku (hlavně prý rockovou kapelu AC/DC :-). Měl obrovskou radost, že budou mít peníze na speciální autosedačku a že možná zbude i na nějaké lázně nebo výlet s maminkou a sestrou. Odjížděly jsme s J. E. domů a byly jsme spokojené. Viděly jsme, že snažení mnoha a mnoha lidí kolem organizace adventu mají smysl. A každý z vás, kdo přispěl, ať už penězi nebo svojí pomocí, prací, může být na sebe právem pyšný. Martin sice naše Světlo štěstí vidět nemohl, ale to nevádí, on má to světlo v srdci. – jp ■

Tříkrálová sbírka

Tři kráľe je u nás v obci šest. Děvčata se rozdělí na dvě party a obcházejí domy, zazvoní a zazpívají. Letos to byly Emča Pazderová, Viktorka Srbová, Viktorka Havelková, Bety Havelková, Liliana Semelková a Anička Nejedlíková. Každou skupinu doprovází vždy jeden dospělý, letos to byly starostka obce p. Jana Exnerová a p. Tereza Havelková. Dospělí dohlížejí na zapечатěné pokladničky a následně je pak starostka obce uloží na obecní

úřad. V dalším týdnu se za účasti pracovnice Charity pokladničky rozpečetí a finanční dary jsou spočítány do poslední koruny. V pokladničkách se v lednu 2026 sešlo celkem 15 980 Kč (v r. 2024 tam bylo 13 542 Kč).

Pro zajímavost v celé ČR se do kasiček vybralo 184 487 818 Kč, online koleda činila 3 928 010 Kč a bezhotovostní dary 6 353 620 Kč. Dohromady neuvěřitelných 194 769 448 Kč. V oblastní Charitě Přelouč bylo vy-

bráno do kasiček 643 272 Kč. Rozdělování darovaných peněz má svá pravidla, ale výtěžek z větší části zůstává v regionu, kde se vybralo. Peníze se použijí na pomoc lidem v nouzi, nemocným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším sociálně slabým. Našich šest kráľů děkuje občanům za štědré dary v podobě ovoce nebo sladkostí. Jak můžete vidět na fotografiích, počasí bylo skutečně opravdové zimní a vytvořilo tak i krásnou atmosféru. – jp ■

Retroparty ve stylu „osmdesátek“

V naší hospodě se 16. 1. 2026 uskutečnila retropárty ve stylu osmdesátých let a nutno říct, že se opravdu vydařila.

Atmosféra byla skvělá už od prvních minut a o zábavu nebyla nouze až do pozdních hodin. Návštěvníci si dali na převlecích opravdu záležet. Parket zaplnily legendy české i světové hudby – nechyběl Karel Vágner, Hanka Zagorová, John Travolta, ZZ Top, Aleš Brichta a legendární Krychlič. K vidění byl také příslušník VB, stylová Peggy a mnoho dalších originálních kostýmů, které vykouzlily nejednomu účastníkovi

úsmev na tváři. Musím také zmínit skvělou práci našich dvou moderátorů. O hudební doprovod se postarali legendární DJs – DJ Vejfuk a DJ Beky, kteří roztančili celý sál a postarali se o tu pravou retro náladu. Hity osmdesátek zněly hospodou jeden za druhým a parket byl téměř neustále plný. Velkou změnou byla také nová posila v podobě nového hospodského, který se hned při své premiéře ukázal ve skvělém světle. Spolu se svým týmem připravil luxusní nabídku jídla a pití, obsluha fungovala na jedničku a bylo vidět, že celý tým táhne za jeden

provaz. Letos poprvé nechyběl ani fotokoutek, který byl umístěn venku před hospodou a těšil se velkému zájmu. Návštěvníci si tak mohli odnést památku na večer plný smíchu, hudby a originálních převleků. Příjemným a nečekaným překvapením večera byla go-go tanečnice Pavluša Bony, která svým vystoupením celý večer ještě víc rozproudila a sklídila zasloužený potlesk. Retropárty ve stylu osmdesátek se zkrátka povedla na výbornou a zanechala spoustu krásných vzpomínek. Tak zas někdy příště? Kdo ví?! Jedno je ale jisté – na tenhle večer se bude

ještě dlouho vzpomínat. Ještě bych chtěla poděkovat Simče Mařátkové, která má na této akci také velký podíl a moc mi pomáhala, Tomáši Marksovi a hlavně mému manželovi Petrovi, který mě v těchto mých „výmyslech“ plně podporuje.

– kb ■

POZVÁNKY NA AKCE – 2026 –

ČERVEN

6. 6. ■ 7. ročník
Memoriálu Petra Kolmana

20. 6. ■ Sousedské posezení
Divadlo Na Valníku uvádí
premiéru „O líné babičce“

ZÁŘÍ

6. 9. ■ Cyklokozinec

12. 9. ■ Nohejbal

19. 9. ■ Vinobraní

ŘÍJEN

24. 10. ■ Dýňování

LISTOPAD

07. 11. ■ Setkání se seniory

21. a 25. 11. ■ 1. a 2. etapa
příprav adventu

28. 11. ■ 20. rozsvěcení
vánočního stromu
a dobročinný trh – náves
„U Křížku“

PROSINEC

5. 12. ■ Mikuláš chodí v obci

12. 12. ■ Divadlo Na Valníku
– Mikulášské divadlo

Vyšehněvický masopust počtvrté:

aneb když se zabijačka změní v kulturní událost a kobyla tentokrát nezlobí

Dne 31. ledna 2026 se ve Vyšehněvicích konal již 4. ročník místního masopustu. A kdo si myslí, že masopust znamená jen masky, jitrnice a průvod vesnicí, ten evidentně nikdy nezažil vyšehněvický organizační tým v plném nasazení. Samotnému veselí totiž předchází týdně příprav, které by vydaly na menší vojenskou operaci – od kompletace masek a výroby propagačních materiálů přes scénáře, hudbu, technické záležitosti a přípravu sálu až po zajištění kapel, tanečnicků a občerstvení. O teplo a dostatek tekutin se opět postaral náš osvědčený pan hostinský. Nejnáročnější část ale tradičně přichází den před masopustem – zabijačka.

Letos šlo doslova o krvavé přípravy, i když o život přišel pouze pašík, který se následně s velkou ctí proměnil ve 180 jitrnic, 70 kroupáků, 25 tlačenek, 1 menší pekáč prejtu, 1 větší pekáč krup, 2 kotle polévky, 2 kg ovaru a také mozeček, který statečně přežil až do večera. Začínalo se už v pátek 30. ledna v šest ráno a práce skončila až pozdě odpoledne. Psy-

chická regenerace některých účastníků však pokračovala ještě několik dní. Na zabijačce se podílela řada obětavých lidí, kterým patří velké poděkování: L. Petržilka, J. Semelka st., M. Vančura, Jaromír Černík st., J. Nejedlík, R. Sirůčková, L. Kozák ml., Sejkora z Rohovládovy Bělé, Z. Semelka, V. Martínek, R. Martinec, N. Černíková, J. Petržilková, M. Sirůčková a hostinský J. Olejník. Speciální poděkování si zaslouží také čtyři kotle na maso, které poskytli J. Semelka, Roman Martinec, J. Pavlík a obec, a také kotel na vodu od M. Vančury. Bez této techniky by totiž některé jitrnice pravděpodobně dodnes čekaly na svou šanci. Dalšími hrdinkami masopustu byly ženy z vesnice – dvacet z nich napeklo sladké i slané dobroty, takže odejít

hladový bylo téměř nemožné. Samotný masopustní průvod opět nabídl pestrou přehlídku masek: Smrtku, Masopusta, Slaměného, medvědáře s medvědem, báby, rasy, nevěstu a ženicha, komínčiky, řezníka i kobylu, která tentokrát kupodivu příliš nezlobila. Nechyběli ani pekařky, květinářky, selky, mnoho zvířátek a další dobrovolníci, kteří se rozhodli obětovat svou důstojnost pro dobro tradice. Rozdávaly se krepové růže, nabízely domácí dobroty, zpívalo se, tančilo a zahřívací nápoje tekly proudem. Některá stanoviště byla natolik pohostinná, že měl průvod místy tendenci už dál nepokračovat. A hlavně – bylo veselo. Vyvrcholením dne byly tradiční zabijačkové hody v místním hostinci, které sklidily velký úspěch nejen u místních, ale i návštěvníků z okolí a Pardubic. Atmosféru večera rozproudila nám již známá folk-folklórní kapela TRDLO. Velkým překvapením bylo také vystoupení starších dětí z folklorní skupiny Radost z Pardubic, které s obrovským nadšením, přesností a profesionalitou předvedly lidové tance a tradice východních Čech. Celý or-

ganizační tým už nyní přemýšlí, čím ozvláštnit příští jubilejní 5. ročník. Protože pokud nás předchází ročníky něco naučily, pak to, že tradice nemusí být jen vzpomínkou na minulost, ale i důvodem, proč se lidé rádi scházejí i dnes. A ve Vyšehněvicích tohle krásné masopustní bláznovství jen tak neskončí. Na závěr patří poděkování také M. Panchártkové, T. Marksovi a Švejkovi za technickou podporu a výrobu masopustních letáků, stejně jako paní starostce za podporu, trpělivost a ochotu všechny naše masopustní blázniviny stále tolerovat. – nč ■

Los Cylindros v akci

Jako spousta jiných bláznivých nápadů, i nápad na vystoupení na hasičském plese se zrodil v hospodě u piva. Začalo to otázkou Jany Petržilkové, jestli bychom nechtěli zase nacvičit nějakou vtipnou scénku. S Lubošem jsme se na sebe podívali a bylo jasno. Oslovili jsme zbytek osvědčené sestavy, tedy Tomáše (Pepperminta) Horynu a Michala (Poloviční Patnáctku) Kolmana. I když jejich prvotní nadšení trochu opadlo potom, co jsem nastínil, jak bude vystoupení probíhat. S první polovinou představení problém nebyl, ten přišel až ve druhé půli, kdy jsme si asi všichni řekli, jestli už nejsme za pomyslnou hranou. Hlavně na zkoušce, kdy jsme se poprvé oblékli (tedy spíše svlékli) do kostýmů... Ale dali jsme kartony do oken na sále, doma všichni řekli, že jdeme cvičit pilates a zkoušeli jsme v utajení dál. Osobně si myslím, že vystoupení se povedlo a my čtyři jsme si to nakonec velice užili.

A kdyby se Jana zase chtěla zeptat, jestli něco plánujeme, tak asi ano. Pár nápadů už v hlavě máme. Na závěr bych chtěl poděkovat kolegům z naší skupiny Los Cylindros, že se nezalekli a šli do toho. Viktoru Martínkovi za pomoc s technickou stránkou vystoupení a hostinskému Honzovi za pomoc při zkouškách i při plese. P.S. A pokud někdo naše vystoupení neviděl a chtěl by, stačí na YouTube zadat *Hasičský ples Vyšehněvice 2026*. Tam je celý záznam. – pp ■

Maškarní karneval

Tradiční maškarní karneval pro děti se konal 28. 2. 2026. Sál byl pro děti krásně vyzdoben balónky, barevnými krepáky a postavami klaunů. Moderování se ujala opět Iva Tyllarová, která má pro děti vždy vše perfektně připravené. Ve spolupráci s DJ Viktorem se jim dařilo děti přilákat na taneční parket. Samozřejmě že došlo i na soutěže, např. chůze na chůdách, udělat mumii z rodiče za pomoci toaletního papíru, podlézání stále se snižujícího lana, házení lehkým balón-

kem na cíl a další. Nechyběla cukrová vata, bublinky a také tradiční židličkovaná.

A co by to bylo za karneval bez vyhlášení nejhezčích masek! Ve starší kategorii byla vyhlášena nejhezčí maska „Jaro“, dále Harry Potter a růžový žralok. V mladší kategorii se nejvíce líbil roztomilý leopard, včelka a Křemílek.

Děti i dospělí si mohli vybrat z bohatého občerstvení, kdy nejvíce frčely vafle a hranolky a také hroznové víno. – jp ■

MDŽ s barmanskou show

V sobotu 7. 3. 2026 jsme oslavily svátek žen. Starostka obce uspořádala oslavu MDŽ v sále našeho hostince. Sešlo se asi 30 žen všech věkových kategorií. Stoly se prohýbaly pod tácy a krabicemi s občerstvením, které každá z nás upekla nebo připravila. Scházíme se takto již několikrát rok a vždy panuje dobrá nálada. Letos jsme přivítaly v našich řadách nově přistěhovanou občanku Hanku Š.

V první řadě jsme si popřály zdraví, abychom se sešly zase napřesrok. Pak už plynula volná zábava, kdy jsme si povídaly, sdělovaly novinky, vyměňovaly recepty nebo si ukazovaly fotky z dovolených, s vnučaty nebo dětmi. Na chvíli jsme zapomněly na starosti, práci nebo úklid a těšily se z přítomného okamžiku.

Jako bonus a překvapení jsme letos mohly shlédnout barmanskou show. Pan barman předváděl s lahvemi alkoholu, sklenicemi a brčky někdy takové kousky, že se nám až tajil dech. Ve zhasnutém sále potom přidal ještě světelné efekty a show byla dokonalá. Pobavily jsme se a jako bonus jsme si mohly vybrat a ochutnat každá

jeden míchaný nápoj, s alkoholem nebo bez, podle své chuti a nálady. Na závěr nechyběl ani tanec a zpěv. S petrklíčem v květináči jsme se rozcházely spokojené domů. Tak zase za rok na MDŽ!

Zde si můžete přečíst, jak hodnotí naše MDŽ nová občanka Hanka:

„Být o 20 let mladší a slyšet ‚akce MDŽ‘, asi bych se zasmála, představila si pugét červených karafiátů, a nakonec zůstala doma. Ale protože MDŽ už dávno nevnímám jako odkaz na minulý režim a také jsem ‚tvor společenský‘, moc ráda jsem na akci vyrazila, i když sama mezi (zatím) úplně neznámé ženy. A akce to byla více než vydařená! Místní ‚holky‘ mě hned vzaly mezi sebe, pobavily jsme se, zasmály se, vychutnaly si výborné jídlo a užily si skvělou barmanskou show. Atmosféra byla super uvolněná a já jsem moc ráda, že jsem ten den šla. Prostě ideální seznamovačka pro nové občanky.“

– jp ■

Ping pong

Vážení čtenáři Kikiriký, tak se nám opět sešel rok s rokem a my fanouškové a příznivci ping pongu jsme se sešli na již 21. ročníku turnaje. Konal se jako vždy v naší místní hospůdce. Nový pan hostinský nám připravil výborné prostředí. Zúčastnilo se 11 hráčů, hrálo se každý s každým a na závěr první se čtvrtým a druhý se třetím. Vítězové zápasů si to rozdali o vítězství.

Nejvíce sil a štěstí měl letos M. ŠIMEK (ŠÍMANO) z Volče. Musím podotknout, že byl nejstarší účastník. Druhý skončil T. HORYNA, třetí L. CINCIBUCH ml. a čtvrtý byl P. ČERNOHLÁVEK z Volče. Ještě mám prý zmínit důležitou informaci, že účastník Luboš P. porazil jednoho z favoritů soutěže Tomáše H. již v základní skupině.

Závěrem bych chtěl poděkovat obci za sponzorování akce. Příští rok ve zdraví AHOJ!
– mv ■

Pondělní koleda

V letošním roce se na velikonoční pondělí hojně koledovalo. Chlapci a muži chodili dům od domu, aby podle tradice vyšlehali dívky a ženy pomlázkou, což jim má zajistit zdraví, mládí, svěžest a plodnost po celý další rok. Pánové, děkujeme, na oplátku jsme vás pohostili tradičními barvenými vajíčky a nejrůznějšími dobrotami, ať už k jídlu nebo k pití.
– nč ■

Vynášení Morany

Bylo nedělní odpoledne na konci března (29. 3. 2026) a zima nám ještě stále připomínala, že se nechce jen tak vzdát. Studený vítr zalézal pod bundy, a tak byl nejvyšší čas zimu symbolicky vyprovodit ze vsi a přivítat očekávané jaro.

Ve Vyšehněvicích se proto už popáté konalo tradiční vynášení Morany. Přípravy na celé odpoledne nám zpříjemnil pan hostinský, který nejen zatopil v kamnech, aby bylo v hostinci příjemně teplo, ale také napekl výborné koláče ke kávě a čaji. Díky tomu se všem tvořilo o něco lépe a celým hostincem se nesla příjemná vůně i dobrá nálada. V připravených dílničkách si děti mohly vyzkoušet tradiční výrobu malých Moranek, přesazování jarních kytiček nebo výrobu krmítek. Letos jsme ale přidali i nové aktivity – malování keramických dekorací a výrobu figurek ptáčků. Bylo milé sledovat, že si tvoření oblíbili nejen ti nejmenší, ale také mnoho dospělých, kteří se s nadšením zapojili. Velké Moraně děti společně poma-

lovaly sukni a za pomoci silných tatíků jsme ji poté mohli vynést až k rybníku. Tam přišla chvíle, na kterou se všichni těšili – Moranu jsme zapálili a poslali po vodě pryč, aby s sebou odnesla zimu, chlad a dlouhé šedivé dny. Musíme ale přiznat, že letos se Moraně odcházet příliš nechtělo. Ještě několik dní a týdnů nás po svém odchodu potrápila studeným počasím a připomněla nám, že zima umí být tvrdohlavá. I přesto už bylo ve vzduchu cítit, že jaro čeká za dveřmi. Za pět let se z této

akce stala krásná tradice. Některé děti odrostly, jiné k nám naopak nově přibýly. A právě to je na podobných setkáních nejkrásnější – možnost sledovat, jak se naše vesnické

společenství mění, roste a znovu schází u společných tradic. Už teď jsme zvědaví, s kým se při vynášení Morany potkáme zase za rok.
– nč ■

Pálení čarodějnic z pohledu hasičů

Oceňuji celkovou organizaci, protože vše bylo připravené dopředu. Jsem rád, že byl stanoven velitel zásahu, což byl v tomto případě Michal Kolman a ten byl zodpovědný za správné provedení celé akce. A také že rozhodnutí o pálení přišlo ze zodpovědných míst. Sice bylo sucho, ale nefoukalo a okolí spáleniště jsme důkladně prolili vodou, abychom minimalizovali riziko spojené s rozšířením ohně tam, kde nemá být.

Velké poděkování patří všem zúčastněným hasičům za pomoc při přípravě i při samotné akci. – lv ■

Duševní onemocnění a návrat do života

Duševní onemocnění může výrazně zasáhnout do každodenního života. Ovlivní vztahy, práci, bydlení i běžné fungování. Právě v takové chvíli je důležité vědět, že na to člověk nemusí být sám.

V PDZ podporujeme v okrese Pardubice lidi starší 16 let, kterým do života vstoupilo vážné duševní onemocnění. Věříme, že každý člověk má mít možnost žít podle své volby a být přijímanou součástí komunity. Proto za lidmi jezdíme domů i na další domluvená místa a hledáme s nimi takovou podporu, která dává smysl v jejich skutečném životě.

V našem týmu spolupracují zdravotníci a sociální pracovníci. Pomáháme například po hospitalizaci, při zvládnutí léčby, v otázkách bydlení, dávek, vztahů a při hledání cesty k běžnému fungování. Podporujeme také rodiny a blízké. Spolupráce s námi je bezplatná.

Pokud se duševní onemocnění týká vás nebo někoho ve vašem okolí, ozvěte se nám. Společně probereme situaci a možnosti dalšího postupu.

PDZ Centrum duševního zdraví Pardubice

Jana Palacha 1552, Pardubice

Mgr. Jan Rybička, koordinátor vstupu do služeb:
777 915 750, jan.rybicka@pdz.cz

Kontaktní den: pondělí 12.00–15.00 (můžete přijít bez objednání)

Více informací: pdz.cz

– mp ■

POZORNOST PRO VYŠEHNĚVICKÉ DĚTI

Děti, jak můžete oslavit ukončení školního roku? Přece všichni společně při zmrzlinovém poháru. Tímto zveme naše vyšehněvické děti na oslavu ukončení školního roku a přivítání prázdnin.

Přijďte společně v pátek 26. června 2026 po vysvědčení v 18 hodin do venkovních prostor hostince.

Obdržíte od naší obce (obsluhy hostince) ZDARMA **ZMRZLINOVÝ POHÁR!**

Ať vám chutná!
Přejeme vám hezké letní prázdniny!

Strategie v kontaktu s aktivním útočníkem

O víkendu 16.–17. 5. 2026 se uskutečnil v našem hostinci kurz *Strategie v kontaktu s aktivním útočníkem*. Kurz byl určen pro všechny občany naší obce a zájem byl takový, že jsme se museli rozdělit do dvou skupin. Já jsem absolvovala kurz sobotní. Bylo nás asi 15, zástupci všech věkových kategorií. Přednášeli nám naši „staří známí“ ze Zdravotnické záchranné služby Královéhradeckého kraje: záchranář Martin a operátorka Irena. Před rokem nám přednášeli o laické neodkladné resuscitaci a první pomoci.

Letos bylo téma zaměřeno na situace, kdy bychom se mohli setkat s aktivním útočníkem na ulici, v nákupním centru nebo kdekoli jinde. Záchranáři nám předváděli, jak se bránit, co udělat, jak přemýšlet, jak se třeba schovat a co použít na svoji obranu a ochranu.

Přednáška byla velmi zajímavá, došlo i na praktické simulace určitých nebezpečných situací. Martin nám ukázal, jak se bránit doslova holýma rukama nebo co nouzově použít, případně co mít u sebe v kabelce nebo v kapse. Irena nám zase prakticky předv

děla a vysvětlovala, jak zastavit krvácení po poranění střelnou zbraní nebo pobodání.

A to nejdůležitější, co jsme si z kurzu měli odnést? Vždycky je nejdůležitější chránit na prvním místě sebe a teprve potom zachra-

ňovat ostatní. A v obzvláště nebezpečných situacích, kdy bychom se setkali s aktivním střelcem nebo útočníkem, který chce ublížit nebo zabít? Platí heslo: „Uteč, schovej se, bojuj!“

– jp ■

Kulturní zpravodaj KIKIRIKÝ obce Vyšehňevice ■ Periodicita: občasník ■ Místo vydání: Vyšehňevice ■ X. ročník, č. 1, červen 2026
Vydává: Obec Vyšehňevice, IČ: 00274615, Vyšehňevice 8 ■ e-mail: obec.vysehnovice@email.cz

■ Autoři fotografií: Jana Exnerová, Jana Petržilková, Nina Černíková, Lucie Srbová, Žaneta Černá, Jura Třos ■ Autoři článků a jejich zkratky: Jana Exnerová -je, Jana Petržilková -jp, Nina Černíková -nč, Lucie Srbová -ls, Žaneta Černá -žč, Kristýna Balšay -kb, Petr

Pliva -pp, Miloš Vančura -mv, Lukáš Vančura -lv, Magda Plivová -mp

■ Grafická úprava: Jindra Petráčková, Grapet ■ Tisk: Tiskárna Lukáš Sobotka, Řečany nad Labem
■ ev. č. MK ČR: E22378